

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I É S S Z É P I R O D A L M I L A P

Szerkesztőség Kényes utca 175.
Kiadóhivatal

Nagytemető utca 519 szám.

Nagy M. könyvnyomda

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5kr

Hirdetéseket árszabályszerint vétetnek fel.

Egyez számok kaphatók.

Lővenfeld Soma és Kalmár Dániel kereskedésében.

Létesítsünk halköltő tavakat!

Általános a panasz, hogy vizeink hal állománya apad s még a helyi fogyasztás kielégítésére sem elegendő.

Évről évre drágul a hal s emelkedik a behozatal ebben az egészséges élelmi cikkben, mely éppen ellenkezőleg arra van hivatva, hogy kiviteli árunk számát szaporítsa.

A baj okát a folyószabályozásokban, a hal tenyésztésre alkalmas sekély vízterületeknek a mezőgazdaság által történt elhódításában kell keresnünk; tehát az orvoslás módja sem lehet más, mint kárpótlást nyújtani a halaknak az elvesztett vízterületért. Az állam a maga részéről felismerte már a helyzet súlyát, megalkotta a halászati törvényt, mely védelmet nyújt a halak pusztítása ellen s a földművelésügyi miniszter az országos halászati felügyelő útján kézséggel támogat

minden czélszerű intézményt, mely a halászat javára munkál.

Mindent azonban az államtól várni nem lehet s arra hogy vizünk régi halbősége visszaszereztesse, mindnyájunk közreműködése szükséges.

Életképes halivadékkal kell ellátni folyóinkat és tavainkat s ez a nagy feladat igen könnyű szerrel teljesíthető, ha a törvényhatóságok, városok és községek a maguk részéről is érdeklődnek a közügy iránt.

Ezt az érdeklődést kell felébresztünk s azt hisszük legczélszerűbb előrebecsátani, hogy **nincs pénzaldozatról szó**; tehát nincs mitől visszaadni.

Arról van szó, hogy az érdekelt törvényhatóságok, városok és községek kis haltenyésztő telepeket létesítsenek a folyók vagy tavak mentén s e telepeket tavasztól őszig üzemben tartva a félév alatt életképesse fejlődött halakat bocsássák a folyóba vagy a tóba.

Alig van város vagy község a víz mentén, melynek ne volna 3—4 holdnyi oly használatlan területe, mely egyéb értékesítésre nem alkalmas s melyet közeli patak vagy forrás vizének bevezetésével számba sem vehető költség mellett nagyon jó haltenyésztő teleppé lehet átalakítani.

Még a vízjárta területek is jók arra, ha áprilistól novemberig a kisebb árvizek ellen könnyű szerrel megvédhetők; mert a késő őszi vagy kora tavaszi nagy árvizek idején úgy sincsenek a telepek üzemben.

Ha 3—4 holdnyi a terület; úgy annak mintegy tizedrészét kell víz alá helyezni tavasszal s ez lesz a költő tó, melyet egy egészséges potykapár néhány hét alatt fölös számban is benépesít.

Májusban aztán százezernyi apró halból 5—6 ezret ki lehet bocsájtani a terület többi részére, mely csak akkor kerül fokozatosan víz alá.

Ott a potykák novemberig eléri

T Á R C Z A.

Mariann.

— Beszély —

(Folytatás és vége)

A hirtelen cikázó villám megvilágította a hölgynek arcát, látni lehetett, hogy a természet pazarul ruházott reá minden szépséget, bőre fehérebb mint az alabástrom és simább mint a bársony. Hajfürtei mellett csak árny volt a legsötétebb éjszaka, telt mosolygó ajka megszeppeniti a fésző rózsát, és ha e szemekkel Alcidorra nézett, érezte, hogy sokat, sokat megmentene érte.

Szerelmesen hajolt az ifjú vállára és halkan sutlogta:

— Szabadíts meg férjemtől és tied leszek...

* * *

Az északi Kárpáthegység tövében van az Agábia barlang, az egész környéken nem terem egyéb farkastejné és ha nhol mégis daczol a tatájjal valami fűszál vagy cserje, az oly elhagyott, oly szomorú hogy az ember még jobban érzi a kietlen

pusztaságot. Ha egy gazdátlan kutya vagy éhségtől nitó farkas veőd a vidékre, s etve kotródik a nehéz szagu légkörből m... a n... ilásokból el... forrás oko...

Az egész hegység e barlangtól látzik átfurva lenni; a rejtélyes hasadékokat nem ismeri ember, örök titokként meredeznek évezredek óta; belsejükből hideg dermesztő szél fuval.

E barlang mélyében lakott Gligor Jo-va menyasszonya, Marianna.

Kevesen látták őt s a kiknek félelmes perczek megmutatták alakját, szörnyű dolgokat tudtak felőle mesélni, sötét helyét ritkán hagyta el, csak csillagtalan éjszakákon, lappangva vonult végig a vidéken, behallgatozva a babonás pórnak ablakán.

Hanem őt sokszor meglátogatták ijesztő tanyáján, ha valaki ellenségén akart boszút állani, ha valaki nőt akart elcsábitani, vagy ha nők ráuntak férjeikre; fölkeresték Mariannát, egy üszköt kellett az örvénybe dobni és ha a hulló sziklák agyon nem ütötték, hallható Marianna hangját.

Sötét odújában hozzá szokott szeme a sötétbe és a legfeketébb éjszakán megismerte a kérdezőt, kóborlásai alatt megösmerte az embereket, azért anélkül, hogy kérdezték volna, elmondá tanácsát.

Jaj volt annak, aki azt megfogadta.

E barlangba hozta szenvedéy A- id

Meggyújtotta fáklyáját és levilágított a mélybe, arcza esápadt, midőn e nevet: Marian... k.mondá, s a lán... h... áb... örvénybe vetette.

Iszonyú dördülés hallatszott, a fáklya eltűnt, körüle sötét lett, mint a legfeketébb éjszakán.

És a sötétben, kiválva a mélyben dühöngő zuhatag üvöltéséből, egy erősen lihegő hang szólalt meg, valami sohajyszerű sutlogás, minőt csak gyötrő álmában tapasztal az ember.

— Én vagyok Marianna, szólt a hang te Rozdovilli Györgynek fia vagy, Alcidor.

— Szeretsz egy asszonyt, kinek férje van. Az ifju megdöbbenve kapott szívéhez mintha elakarta volna takarni a félelmes lány elől.

Sokszor látta őt a barlang lakóaj zivataros éjszakákon az ablak előtt állani amint arany hajáról csurgott a víz.

— De te nem fogod őt soha birhatni, lépteid után átok és kárhozat terem.

— Oh, rikolta az ifju s a sötétségnek rohant.

— Vigyázz! süvölte mellette a hang, az örvény szélén állasz. Borzadva állt meg az ifju.

a kellő hosszúságot s akkor le kell halászni a tavat és a kifogott hal mennyiségét behordani a tóba vagy folyóba.

Ez a halvidék már nem pusztul el egy könnyen hanem a következő év összeig átlag egy kilogram, két év múlva 2 klgr. súlyra gyarapszik s mint ilyen, a legkeresettebb piaci czikk.

Ily haltenyésztő telep segélyével tehát évről-évre jelentékeny vízterületet lehet benépesíteni s ez első sorban az érdekelt törvényhatóság, város vagy község javára szolgál, mert a halak nem vándorolnak messzire s mindenesetre az otthoni halpiacot gazdagítják.

Ily telep üzemben tartása évi 10—20 frtnál több költséget nem okoz, sőt azt hisszük hogy az állam a közvizre bocsátott hal mennyiségért méltányos árt is hajlandó fizetni, ennyit mindenesetre, a mennyi a fenntartási költségeket fedezi.

Ugy tudjuk, hogy **Landgraf János** országos halászati felügyelő (földmívelésügyi ministerium) mindenkor szívesen nyújt utbaigazítást és szakszerű tanácsot a hozzá forduló érdekelteknek, **sőt ki is megy a helyszínére s a berendezés tervét is elkészítheti anélkül, hogy közreműködése egy krnyi költséget okozna;** és nem kételkedünk, hogy a földmívelésügyi minister úr helyenként még a fennjelzet beruházási költségekhez is segéllyel járul, ha az indokoltan kéretik.

De általában nincs is ily segélyezésre szükség; mert legtöbb helyt mindent számbavehető költség nélkül belehet ezt az üdvös intézményt rendezni; sőt ott, hol a jelzett telepen kívül nagyobb tó is van, vagy ilyen létesíthető, a telep rendszeres és igen jövedelmező halgazdaság folytatására is alapot nyújt.

Mindenesetre nagy szolgálatot tennének nemcsak a helyi érdeknek, de az ország közgazdasági érdekeinek is azok a férfiak, kik a törvényhatóság, város vagy község élén ez iránt az ügy iránt érdeklődnének.

Bármelyik városban s bármelyik községben akad olyan lelkes intelligens honpolgár, ki a telepnek csekély fáradsággal járó felügyeletet és gondozását elvállalja s ha csak 20 ilyen apró telepünk létesülne vizeink mentén, évről évre legalább 100,000 életképes halivadék kerülne a vízbe s már a 3-ik évtől fogva 2000 mm. hallal több kerülne évenként a piacra mint jelenleg.

Most van az ideje utánna nézni mindenütt: van-e alkalmas hely s város vagy község mentén? Most van az ideje a szakértők tanácsát kikérni, hogy már a tavasszal az egyenként csekély költségek és fáradságot igénylő, de összességében nagy horderejű munkát létesíthessék.

Ajánljuk a jó ügyet az illetékes fényesebb szíves figyelmébe! Mi a magunk részéről az érdeklődést nem-

csak felkelteti, hanem ébren tartani is igyekezzünk s az egyes helyi mozgalmakról számot fogunk adni.

A néptanítók Eötvös-alapja.

A mit törvény és egyes iskolai hatóságok megtagadnak a néptanítóktól, pótolni igyekeznek azt maguk a néptanítók, az *önsegélyezés* gyakorlása által; segítségükre van a művelt társadalom is.

Az »Eötvös-alap országos tanítói egyesület«, melyet *Péterfy Sándor* ezezelőtt 18 évvel kezdeményezett s melyet a néptanítók java-sava lelkesen felkarolt s tőle telhetőleg támogat, fennállása óta 470 tanítói család gondjait enyhítette, 33.875 frtot adván részint ösztöndíjak, részint segélyek alakjában a hozzá folyamodóknak. Ily módon 199 róm. kath. 102 ev. ref. 82 ág. ev. 10 gör. kath. 8 unit. és 69 izr. tanító, gyermeke szeméből törülte le a nélkülözés okozta könnyeket. Ezen kívül a »Tanítók orsz. Árvaházának« a költségeihez 1910 forinttal járult, a »Tanítók Háza« alapjára 1303 frtot gyűjtött, saját alapjára pedig 48.937 forintot tőkésített.

Van az egyesületnek 30 tiszteletbeli 750 pártoló, 1450 rendes, 32 alapító és 88 örökös tagsági díjat fizetett tagja. A múlt évben befolyt adományokból 454 frt, tanító-egyletek évi járuléka — adományai és gyűjtéseiből 226 frt, egyes iskoláknál elhelyezett perselyekből 35 frt, közigazgatási hatóságok gyűjtéseiből 80 frt, egyéb adakozásokból és gyűjtésekből 1363 frt; összes bevétel 12.480 frt, kiadás 9195 frt. A múlt évi tiszta jövedelem 3285 frt ebből ösztöndíjakra és segélyekre fordít 1500 forintot, a Tanítók orsz. Árvaházának alapjához ad 294 frtot, betegségben sínlódó rendes tagoknak nyújt 250 frtot, a be-

g

— Jer, kövess!

Egy jéghideg csontkéz ért kezéhez vezette az örvény felé, lépcsőzet volt a sziklába vágva, tizenegyet számlált az ifju.

Itt eleresztette a kéz.

Néhány percz múlva egy hideg tárgyat érzett kezében az ifju.

Egy gyiloknak markolatja volt.

Aztán ismét megfogta az a halálkéz vezette vissza s a nyílt üregbe érve, megint hallatszott az előbbi fájó sutlogás:

— Boldogságod kezében van, vigyázz!

* * *

Kétségbe esett vágatással menekül Rozdovilli Alctdor. Az asszony maga tett jelentést a gyilkoságról.

Ha tudta volna az ifju, hogy az, akit ő úgy szeretett, hogy egy szavára gyilkossá lett, hogy az, akinek egy mosolyáért odaadta volna életét, üdvét, így megcsalta, bizonyára nem igyekezett volna életét megmenteni.

A távolság mindig csökken, az ülmindég esőkken, az üz üldözött lovának habzó tajtékja közé vércseppek vegyülnek, még néhány percz...

Ekko pi totta meg a várból széltekintő apa menekülő fiát, éles szeme lát-

ta, hogyan csökken minden perczben a távolság.

Hirtelen fegyverzett fel néhány embert s lovára vetette magát. Nem tanakodott, hogy miért üldözik fiát, hogy mi bünt követhetett el, ő csak azt látta, hogy egyetlen fia, büszkesége, reménye, veszélyben van.

Mint a veszett tigris rohant a kardok közé.

Ámde a tulnyomó erő menekül kényszeríté őket.

Az Agábia barlanghoz jutottak, itt már veszte hitték magukat; hátuk mögött az üldözők, előttük a tátangó örvény.

Most a barlangból tompa fuldokló hang szólalt meg:

— Szálljatok le és jöjjetek!

A férfiak önkénytelenül engedelmeskedtek.

Mikor már annyira behatoltak a barlangba, hogy a napsugár csak gyéren világíthatott be, egy sötét alakot láttak ülni a kiálló sziklán, ruháján zöldült a penész, arcza halottszínrő volt és kiszáradt; előre jött, kézen fogta Rozdovillit és vezette őket.

Néhány percz múlva egy szűk nyíláshoz értek, a melyen csak meghajolva lehetett menni.

Egy tágas üregbe jutottak.

Mikor mindannyian benn voltak, eleresztette a nő Rozdovilli kezét s eltávozott.

Hallgatodva állottak a martalóczok; egyszerre egy mennydörgésszerű zuhanás hallatszott, a hosszan kiálló szikla lezuhant és az alatta levő barlangnyílást betemetette.

Csak egy keskeny nyílás maradt szabadon, az is csak azért maradt, hogy azon keresztül megátkozhassa Marianna a kiket eltemetett.

Besövéltött hozzájuk:

Én vagyok az a Marianna, a kiknek a vőlegényét megölted, te fene-vadak közt legvérengzőbb, Rozdovilli! Halál reátok!

Megesküdtem a pokol minden angyalára, hogy irtóztató bosszút állok Gligor Jováért. Halál reátok!

* * *

Haa néha-néha messziről jövő földalatti moraj hallatszik, vagy ha fehér füstgomoly emelkedik a tátangó örvényekből, vagy ha megrázkódik a föld, sutlogva mondja a pór gyermekének;

— Ez Marianna szelleme.

tanítók menedékháza alapjára tőkésít 150 frtot. a Röck Szilárd, Röck Pál, Gyertyánffy, Lederer, Zirzen, Békey, Örley és Péterfy-féle alapítványok kamatai fejében 370 frtot; az egyesület tőkésített vagyonához pedig 551 frtot csatol.

Bármily szépnek lássék is az eredmény, mit a néptanítók »Eötvös-alapja« felmutat, még ma sem felelhet meg az igényeknek, melyeket a szegény tanítók és jelesen tanuló gyermekeik irányában támaszthatnak. A tanítók tömegesebb támogatására és a művelt közönség pártfogására van szüksége.

Az »Eötvös-alap orsz. tanítói egyesület« feladatai közé tartozik az is, hogy létesítse a fő- és a székvárosban a magyarországi tanítók házát, melyben az egyesület tagjainak felsőbb iskolákban, egyetemeken tanuló fiai részben ingyen részben pedig mérsékelt díjért szállást kaphassanak, hogy otthona legyen a magyarországi néptanítók fiainak, ha a szülei házból, a család köréből idegen emberek között kell élniök, hogy hajlékuk legyen Budapesten az országos jellegű tanítói egyesületeknek, a melyben tanácskozásaikat megtarthassák.

Ennek a tanítói háznak a felépítésére a magyar nemzet ezredéves fennállásának az ünnepét akarjuk felhasználni. Ha nem állíthat a nemzet, az állam az ezredéves ünnep alkalmára ezer népiskolát és kisdudóvodát, hogy segítsék felépíteni a tanítók házát mely áldáshozó, maradandó emlék lesz hazánk ezredéves történelmében és azt bizonyítja, hogy a magyar nemzet méltán foglal helyet a kulturálmok sorjában.

Más országok fővárosaiban, pl. Bécsben, Zágrábban, Berlinben is vannak ily tanítóházak és szegénysorsu tanulókról gondoskodó intézetek; illő, hogy legyen ma-

gyarország fővárosában is. A tanítók azonban, általánosan ismert nyomorúságos anyagi helyzetüknél fogva, a maguk erejével nem képesek ezt a magasztos eszmét megvalósítani, kénytelenek az állam, a törvényhozás, a hatóságok és a nagyközönség jótekonyságára apellálni.

Ha van egyesület vagy testület, mely a társadalom támogatását megérdemli, bizonyára a magyar tanítóság az, mely minden erejét, összes tehetségeit a nép nevelésének, oktatásának szenteli s arra munkál, hogy vallásos, erkölcsös, munkás és művelt legyen minden magyar s általuk virágzó, hatalmas és dicső az »imádott hazá«.

L. V.

H I R E K.

— Pól Dani. városunk nyugalomba vonult főjegyzőjének állapotában némi javulás állott be.

— A regale pörbeni egyezkedés. A regale közbirtokosság azon kijelentéssel, hogy e lépés által sem a tulajdonjogra sem a perre nézve, beismerés illetve fennakadás nem tulajdonítható a városi képviselőtestület felszólítására egy 7 tagu bizottságot küldött ki, melynek tagjai: Haviár Dani, Dankó György, Dr. Haviár Gyula, Kollár János, Csonka Pál, Dr. Reisman Adolf és Darabos György. A városi képviselőtestület határozatának azon részét, hogy a regale közbirtokosság tegyen ajánlatot és közölje az egység feltételeit, a közbirtokosság képviselője nem fogadja el, hanem e tekintetben a város részéről várja szándékának közlését.

— Felhívás. Lapunkhoz közlés végett a következő felhívás érkezett: Honleányok! Magyar nők! A szabadságért lelkesedő hon-

fiúi kegyelet az 1848/49-ben eleset honvédek dicső emlékének megörökítésére szobrot emelt a fényes történelmi múltú és Budavár dísz-terén. Van-e honleány, kin k szívébe ne lenne vésve a negyvenöt év előtti idő magasztos emléke, melybe mindenkinél fájdalommal kevert édes öröm és büszkeség érzete vegyül? Van-e magyar nő, kinek lelkében szabadságharcunk hősei iránt érzett hálás tisztelet ne honolna? Van-e ki e szobrot oltárként ne tisztelné? Hozzátok szólunk honleányok, hozzátok, kiknek keblében magyar szív dobog, mely tud tűrni és szenvedni; de mindenekfelett hazát szeretni és ügyeért lelkesedni. És különösen hozzátok, kik e nagy eseményeket láttátok, hozzátok, kik nagy részt vettetek ki a búból, remegve a szerető atyja, férj, fiú és testvér drága életéért, nagy részt a fájdalomból és könnyekből is mikor megtudtátok, hogy ők nincsenek többé! Hozzátok szólunk, kik a hazátok iránt érzett szerelmetekért kimondhatatlanul sokat szenvedtetek és minket mégis hazaszeretetre tanítottatok. Vegyétek ki részeteket az örömből is, melyet az új nemzedék hálája emelte szobrot látva, lehetetlen nem érezni. Ennek a hálanak jó része titeket illet, titeket, kiket most arra kérünk, hogy munkánkban vegyetek részt, fonjátok velünk a megkezdett koszorút, mely hervadhatatlan lesz, mint azoknak dicsősége, kiknek szobrán elhelyezendjük Öregek és ifjak fonjátok a Haza oltárára helyezendő koszorút, hiszen őseitek, apáitok, férjeitek és testvéreitek dicsőségét övedzi majd körül e babér. Lelkesítsen bennünket az a tudat, hogy anyáink lányai vagyunk, s hogy nem hiában születünk magyar nőknek. Szívünkben igaz lelkesedés lángja gyúl ki, mi is lelkesedünk hazánk dicsőségeért, mint anyáink, kikhez a költő így szól: »Magyar nőnek születél Tedd hivatásodat!« Budapes-

Szerelmi vallomás.

(Elbeszéli egy kis diák.)

Az 1889-ik év nyarán egy vidéki távoli rokonom meghívott magához hogy két havi szünidőmet náluk töltsen. Örömmel fogadtam e meghívást, s rögtön engedélyt kértem a mamától, meg a papától az elutazásra. A mama eleinte habozott, de miután a papa meggyőzte, hogy itthon csakis unatkoznom, ő is beleegyezett, s másnap már vigan robegett velem a vonat, A. felé.

A bucsu érzékeny volt. A mama sürrű könyek között egy papir forintost csúsztatott markomba, s fülemhez hajolva — alig érthetően — zokogva sutga.

— Tedd el, hogy a papa meg ne lássa.

Én is el voltam szontyolodva, hogyne hiszen először távoztam ilyen hosszú útra, s nagy időre a szülői háztól — de mikor a markomban éreztem azt a kis darab papírost, s elgondoltam, hogy ez az enyém, egy olyan nagyot dobbant a szívem, hogy talán még a papa is meghallotta. Oda is sandítottam rögtön a papa felé, de midőn megláttam nyugodt arcját, eloszlott balga félelmem.

Ugy nehezen aztán felültünk a papával a kocsira, mert ő is kikisért a vonat-

gyázzak a vonaton; ki ne szálljak valamelyik állomáson, meg hogy K.-ban óvatos legyek az átszállásnál; »Oh nem vagyok már én gyerek, tudok én már vigyázni, felelém neki.« De úgy látszott, nem sokat adtak szavaimra, mert az uton a papa elülről kezdte az oktatást.

Kiértünk a vasúthoz, a papa jegyet váltott, megérkezett a vonat, elbucsúztunk de már ez a bucsú nem volt olyan érzékeny, mint a mamával. Én ugyan csak néztem a papa arcját, hogy mikor fordul már a sirásra, hogy aztán én is bátrabban sirhassak de, biz az nyugodt maradt, nem rándult azon egy izom se. El is gondoltam rögtön hogy: de borzasztó erős természete lehet a papának!

Megérkeztem A.-ra. Olyan furcsán éreztem magam, olyan keserű volt a szívem! Hanem a szívélyes fogadtatástól kezdtem magam jól érezni s távozni kezdett szívemből a honvágy. Revezettek. Az előszobában varrógép-zakatolás ütötte meg füleimet. Oh, jól ismertem én e hangot!

Otthon, mikor a mama valamit varr az a valamit, — ha hosszú — mindig én tartom, hogy le ne érjen a földre. — Beleptünk. Az ablaknál egy varrógép állott mely mellett, egy gyönyörű-szép lány ült s nagy szorgalommal dolgozhatott, mert fel-

sem állott fogodtatásomra. Midőn megláttam, ezt a leányt, valami nagyon furcsa érzés fogott el, s annyira zavarba jöttem, hogy mikor székkal kinnálak azt mondtam, hogy. »köszönöm én nem szoktam ülni.« — Nem tudom nevettek e, mert ha abban a pillanatban azt kérdezték volna tőlem, hogy fiu vagyok-e avagy leány, azt hiszem nem tudtam volna határozott feleletet adni.

— Nagy nehezen végre leültem. Kérdezték, hogy van a papa meg a mama; de biz én nem igen tudom, mit feleltem gondolom hogy nagy ostobaságot mondhattam, mert a varróleány — a kit folyton nagy figyelemmel kísértem szemeimmel, alig birta magát visszatartani a kacagástól.

Pár nap múlva aztán már egészen beleltem magam a viszonyokba, s nem kíváncsi voltam úgy haza a mamához. Az idő nagyszerűen telt.

Nappal sétáltunk, — rendszeren a szép leánnyal, kibe — fülig szerelmes lettem, — s a ki szintén nem nagyon idegenkedett tőlem. Én azt hittem persze, hogy ő is szeret engem.

Egy este a lugasban ültünk, ő énekelt én meg elmerengtem azokon a szép, szerelmes nótákon.

Egyszer annyira felhevültem inellette,

ten, februárius 15-én. Falk Miksáné alelnök, Szelestey Gézáne elnök, Gáspár Andrásné elnök. (Adományok lapunk útján is eszközölhetők.)

— Glázner Adolf mint Dr. Haviár. Gyula szarvasi ügyvédnél joggyakorlaton lévő ügyvédjelölt az aradi ügyvédjelölti lajstromba felvételre.

— Csorvás. községének a kereskedelmi minister a kért hetivásári jogot megadta.

— Roncsolótoroklob. Ujabb megbetegedések: Pribelszky Mártonnál, (1567 elhalt.) Blaskó Györgynél (1596.) Laczki Jánosnál (555. elhalt.) Reichard Márknál 2 eset (1220.) Beteglétszám 4.

— Az izraelita hitközség udvarán lévő iskolákban a tanítás, miután Reichard Márkus rabbi családjában 2 gyermek roncsolótoroklobban fekszik betiltatott. Nevezett rabbi hatósági rendelet folytán egyidőre az istenítiszteletek végzésétől visszavonul.

— Számvizsgáló elnökök. A megye-alispánja a községi törvény 142 §-a értelmében a községek számvizsgáló gyűléseit kéri összehívni. Szarvasra Urbanek Nándor, sztandrasi lakost, Öcsödre Kollár János, szarvasi lakos, Szentandrásra Dentch Arthur községi számvevő szarvasi lakost és Kondorosra Dózsa Andor, szarvasi lakost nevezte ki.

— Haltenyésztő telepek. Járásunk főszolgabírája felhívta városunk előjáróságát, hogy a holt-körös vizének haltenyésztő teleppé való átalakítását tegye tanácskozás tárgyává. Az eljárás megkönnyítése céljából a főszolgabíró egy vizügyi szaklap e tárgyban közleményét csatolta felhívásához, mely közlemény mai számunk vezércikkét képezi.

— Kondoros község képviselő testülete Illgner Frigyes választotta meg községi állatorvosnak.

úgy felbátorodtam, hogy megfogtam kezét, a nélkül, hogy erre engedélyt kértem volna tőle. Ő engedte, én meg lassan-lassan mind magasabba-magasabba emeltem, míg egyszer ajkaimhoz ért, s egy forró, tüzes csókot nyomtam rá. A szép leány hevesen kapta el kezét, s szeliden dorgáló hangon rám kiáltott:

«No, ne csókolja a kezemet.»!

Egyszerre felhangzott a kacagás a kis lugasban, én meg szégyenkezve húztam össze magam helyemen, mint egy rajta kapott tolvaj.

Másnap aztán úgy tűnt fel előttem, hogy mindenki, még a Sára szakácsné is gúnyosan mosolyog rám, midőn meglát. Szégyeltem is magam nagyon, különösen a leány előtt; még a szemeibe se mertem nézni.

Pár nap múlva feledésbe ment ez is; még a Sára szakácsné is visszanyerte komoly ábrázatát s nem mosolygott többé azokkal a savó szemeivel.

Egy napon belépek a szobába, s ott találok a szép leányt egyedül, a mint épen egy elkészített ruhát — vasalt nagy gondal. Merész terv fogamzott meg bennem. Összeszedtem minden bátorságom, egy pillanatig gondolkodtam, hogy hogyan is vall szerelmet Montepin egyik regényében — a

— A mezőtúr — szarvasi országúton a 18-ik számú körösi átmetszésnél levő kompon a közlekedés, a jég elvonulásáig beszünttetett.

Irodalom és művészet.

„A mi otthonunk” 8 száma e következő változatos tartalommal jelent meg. 1. Otthon. (Költemény.) 2. A polgári házasságról. (Vége.) dr. Bartha Bélától. 3. A mi legyőzi a királyt. Bibliai elbeszélés. (Folyt.) Csengey Gusztávtól. 4. Fonó leány. (Kép.) 5. A spiritizmusról. (Vége.) dr. Pechány Adolfától. 6. Az evangélikus zsinat harmadik ülésszaka. Zsinati tag. 7. Mindenféle. 8. Fejtörő. A »Mi Otthonunkat« melynek előfizetési ára egy évre 4 frt a legmelegebben ajánljuk a protestáns családok figyelmébe. Kiadóhivatal: Pozsony Temető utca 3.

Közigazdaság.

Apaállatok megvizsgálása. A tenyész apaállatok pótlólagos megvizsgálására a főszolgabíró határidőül. f. évi Márczius 7-ik napjának d. e. 8 óráját tűzte ki.

A községi faiskoláról. A földmivelésiügyi mkir. minister Békésvármegye közönségéhez a következő leiratot intézte 7794. IV. 10. Folyó évi január hó 20-án 721 sz. a. kelt felterjesztésére értesitem a vármegye közönségét, hogy Békés Szentandrás község által kért csemeték előjegyzetlőn tavasszal a készlethez képest megfognak küldetni. A mi a községnek az ojtóvesszőkre vonatkozó kérelmét illeti e tekintetben a község figyelmeztetendő, hogy ne törekedjék 30 faj alma, 30 faj körte meg 10 faj kajszin szá-

regényhős egy varróleánynak. Remegve odamentem hozzá, letérdeltem előtte, bal kezem a szívére szorítottam, s jobbjaimat ég felé emelve felkiáltottam.

»Kisasszony én szeretem kegyedet!»

A szép leány elkezdett kacagni, s kacagott-kacagott, hogy rezegtek az ablakok belé.

Kevés hiba volt, hogy rá nem kezdtem a pityergést. De nem akartam gyávának tűnni fel előtte, s nagy merészen megkockáztattam az említett regényhősnek második mondását is.

»Tudja meg, én kész vagyok kegyedet feleségül venni!»

A leány még jobban kezdett kacagni, s elkiáltotta magát:

»Jaj de nagy gyerek maga!» s kifutott a szobából. Becsapta maga után az ajtót s még kívülről is behallatszott, hangos kacagása.

És egyedül maradtam a szobában térdelve még mindig a földön. Ott aztán szent fogadást tettem magamban hogy Montepin regény-hőseitől többé szerelmet vallani nem tanulok.

porítására, — nem gyűjteményre való a községi faiskola; hanem arra, hogy a községben és a vidéken a legjobban diszló minél kevesebb fajból, minél több fát szaporítson, hogy így nagy mennyiségű biztosan termő és jól értékesíthető gyümölcse legyen néhány év múlva. Elégedjek tehát meg a »magyar legjobb« és a »nanej« kajszinnal és és 5—6 faj alma és ugyanannyi körtével, 3—4 faj cseresznye, meg és szilvával. A fajokra nézve tegye magát érintkezésbe Molnár István bpesti vinczellér iskolai igazgatóval és gyümölcsészeti ministeri biztossal, s ennek közvetítésével megfogja kapni a szükségesnek mutakozó ojtó vesszőket is.

Heti placz.

Szarvas, 1893. február 21-én

Buza legjobb 7.30. középszerű 7.10. Árpa, legjobb 4.40. Zab, legjobb 5. frt Kukoricza 4.40. Széna 3.30. Szalma 1.—. Készén 1.20. M — — — — —.56 é —.48. J hhus —.32 Serté hu —.46. z lonn —.50. Dis nó —.54. Napszám árak. Egykét lovas napszám 2 frt. Férfi ellátással 30. Ellátás nélkül 40 kr. Nő ellátással 20 kr. Ellátás nélkül 30 kr. Gyermekek ellátással 15 kr. Ellátás nélkül 20.

Kivételes vasuti menetrend.

A holnap és holnapután tartandó országos vásár alkalmából a következő kivételes vonatok közlekednek városunkban.

Szarvas-Mezőtúr

7417 v.

Szarvas ind. 8.17 este.

Mezőtúr ér. 9.03 este

Mezőtúr-Szarvas

7416 v.

Mezőtúr ind. 6.20 reggel

Szarvas ér. 7.06 reggel

A többi vonatok mint rendesen a következőleg közlekednek:

Szarvas-Mezőtúr.

7401. v. 7413. v.

Szarvas indul: 9.34 d. e. 1.46 d. u.

Mező-Túr ér. 10.20 > 2.32 >

Mezőtúr-Szarvas.

7412. v. 7402. v.

Mező-Túr indul: 12.36 d. u. 5.10 d. u.

Szarvas ér. 1.22 > 5.56 >

Arad-Budapest.

601. gy. 603. sz. 605. sz

Arad ind: 8.20 d. e. 11.18 d. e. 9.05 este

Csaba ér. 9.20 > 12.50 > 10.50 >

> ind: 9.25 > 1.15 d. u. 11.05 éjjel

Mező-Túr ér. 10.29 > 2.42 d. u. 12.49 >

> ind: 10.30 > 2.50 > 12.53 >

Szolnok ér. 11.15 > 4.04 > 2.06 >

> ind: 11.46 > 4.15 > 2.21 >

Budapest ér. 1.50 d. u. 7.25 este 5.50 reggel

Budapest-Arad.

602. gy. 604. sz. 606. sz

Budapest ind: 1.55 d. u. 8.10 d. e. 9.30 este

Szolnok ér. 3.53 > 11.04 > 12.35 éjjel

Mező-Túr ér. 4.47 > 12.17 d. u. 2.06 >

> ind: 4.48 > 12.24 > 2.09 >

Csaba ér. 5.52 > 1.48 > 3.33 >

> ind: 5.57 > 2.13 > 3.53 >

Arad ér. 6.57 este 3.45 > 4.52 reggel

Felős szerkesztő Mihálf József

Laptulajdonosok

Sápszky János és Mihálf József